

25. Знай, че кой-то въ младостъ-тѣ си е живѣлъ цѣломѣдро и си е наумилъ за дни-ты на послѣднѣ-тѣ възраст, той може, и кога-то е въ дълбокѣ старостъ, да ся радва на веселостъ-тѣ и на млади-ты дни.

26. Върши тѣй, что-то никога да не прѣминешъ нѣкой день на твое-то земно раждане съ сълзы на раскаяніе, съ негодование противъ себе си и слабости-ты си, нѣ само да казвашъ съ умъ-тѣ си тѣй: Азъ въ много нѣчта станѣхъ по добъръ, отъ колко-то какъ-то съмъ былъ прѣди една година.

27. Влизаніе-то на една новѣ година въ поприще-то на живота ти, нека не ти бѣде само единъ простъ стѣпень въ врѣмя-то, нѣ единъ значителенъ по высокъ стѣпень къмъ осъвършенствованіе-то ти. Знай, че врѣмя-то не ся запира и изгубены-ты години сѣ вѣчны загубы на сѣществуваніе-то ти, на благополучіе-то ти!

28. По день-тѣ на рождение-то си погледни съ почитаніе родители-ты си! Ти сѣ были она, что сѣ ся старали съ всякъ нѣжностъ да запазѣтъ млада-то растеніе отъ всички-ты бури, кое-то иначе не можяше да напѣдне въ силы-ты си.

29. Ти сѣ были она, кои-то за тебе сѣ прѣтегливали великодушно много скърби и грыжи, прѣдъ да знаеше ты за скърбъ и грыжѣ. Ти сѣ тя обичяли съ дълбокѣ сѣрдечнѣ жаркостъ, прѣдъ да можяше ты да отдавашъ любовь.

30. Не сама-та дума на признателностъ-тѣ, нѣ чувство-то ти и дѣла-та ти нека покажѣтъ на родители-ты ти, какво чувствувашъ за тѣхъ. Ако тѣхно-то